

پیش‌بینی تقلب در صورت‌های مالی با استفاده از نسبت‌های مالی (مطالعه موردی: شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران)

محمدجواد زارع بهنمیری^{*}، اسفندیار ملکیان کله‌بستی^{**}

چکیده

تقلب یکی از مهمترین موضوعاتی است که در حسابداری و حسابرسی صورت‌های مالی مطرح می‌شود. هدف این پژوهش، پیش‌بینی تقلب در صورت‌های مالی با استفاده از نسبت‌های مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران از سال ۱۳۸۵ الی ۱۳۹۳ می باشد. برای این منظور، تعداد ۱۸۱ شرکت متناسب با محدودیت‌ها انتخاب شدند. برای برآورد تقلب، بندهای موجود در اظهارنظر حسابرس مستقل شرکت‌ها طبقه‌بندی و با نظرسنجی از خبرگان این بندها با استفاده از مدل AHP فازی رتبه‌بندی و در نهایت درصدهایی برای هر سال شرکت اختصاص داده شده است. علاوه بر این، متناسب با مبانی نظری نسبت‌های مالی استخراج شد که در نهایت با استفاده از آزمون‌های آماری ۷ نسبت سرمایه در گردش به دارایی، حساب دریافتی به فروش، وجه نقد به بدھی جاری، موجودی به دارایی جاری، بدھی به حقوق صاحبان سهام، سود ناخالص به دارایی و قدرمطلق تغییرات در نسبت جاری انتخاب شده‌اند. در نتیجه تحقیق، با استفاده از آزمون لاجیت $64/04$ درصد مدل برآورد شده قابلیت پیش‌بینی دارد.

کلیدواژه‌ها: پیش‌بینی تقلب مالی؛ گزارش حسابرس مستقل؛ نسبت‌های مالی.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۲/۱۲، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۰۷/۲۱

* دانشجوی دکتری حسابداری، دانشگاه مازندران.

** دانشیار گروه حسابداری، دانشگاه مازندران (نویسنده مسئول).

E-mail: e.malekian@umz.ac.ir

۱. مقدمه

اهداف گزارشگری مالی از نیازها و خواسته‌های اطلاعاتی استفاده کنندگان برونو سازمانی سرچشمه می‌گیرد. هدف اصلی، بیان آثار اقتصادی رویدادها و عملیات مالی بر وضعیت و عملکرد واحد تجاری برای کمک به اشخاص خارجی برای اتخاذ تصمیمات مالی در ارتباط با واحد تجاری است [۲۷].

اما امروزه، ورشکستگی، تقلب و عدم موقفيت شرکت‌ها، همواره مسئله‌ای پيچیده و در خور توجه بوده است. در دنیای کنونی، تمایلات نامحدود بشر در مقابل منابع محدود اقتصادی قرار گرفته است. ظهور و سقوط هر پدیده‌ای ریشه در نیازهای واقعی و منطقی جوامع انسانی دارد. ظهور حسابرسی تقلب، در عرصه خدمات حرفه‌ای نیز نمی‌تواند از این قاعده مستثنی باشد. در عصر حاضر، پیشرفت فناوری و تغییرات گسترده در محیط تجاری، موجب ایجاد شتاب فزاینده‌ای در اقتصاد شده است و به علت رقابت روزافزون موسسه‌ها، دستیابی به درآمد مورد انتظار نیز محدود شده است؛ بنابراین زمینه بروز تقلب، روزبه روز افزایش می‌یابد [۱۴]. تقلب، هر اقدام عمدى یا حذف و از قلم انداختن طرح ریزی شده است که به منظور فربیب یا اغفال دیگران صورت می‌گیرد و باعث می‌شود قربانیان آن دچار زیان و عاملان و مرتكبان آن، منافعی را به دست آورند. تمام افراد جامعه فارغ از هرگونه فرهنگ و مذهب یا هر ویژگی دیگری، در معرض وسوسه ارتکاب به تقلب هستند [۲۵]. طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، تقلب - هرگونه اقدام عمدى توسط یک یا چند نفر از مدیران اجرایی، ارکان راهبری، کارکنان، یا اشخاص ثالث که متنضم فریبکاری برای برخورداری از مزیتی ناروا یا غیر قانونی است. تقلب در گزارش مالی می‌تواند تاثیری مخرب بر گزارش شرکت داشته باشد تا نقطه‌ای که ماهیت شرکت به مخاطره افتد [۶]. طبق بیانیه تقلب در انگلیس و ولز در سال ۲۰۰۶، تقلب اساساً شامل استفاده از نیرنگ برای نفع شخصی و یا آسیب به دیگری است [۷]. تلاش‌های بسیاری برای سنجش میزان واقعی تقلب صورت گرفته است؛ اما جمع‌آوری آمار قابل قبول در مورد تقلب آسان نیست. اکثریت تقلب‌ها آشکار نشده و حتی وقتی که تقلیب آشکار شود، شاید گزارش نشود؛ به این دلیل که شرکتی که قربانی تقلب است، نمی‌خواهد چهره‌ای مخدوش در بین عموم مردم داشته باشد. در تحقیق جرائم اقتصادی جهانی در سال ۲۰۰۷ بیان شده است که بیش از ۴۳ درصد کسبوکارهای بین-المللی قربانی تقلب در طی دو سال قبل بوده‌اند. در انگلیس این رقم بیش از میانگین جهانی است، ۴۸ درصد شرکت‌ها در دام تقلب گرفتار شده‌اند [۷]. افزایش شمار تقلب در گزارشگری مالی و موارد تجدید ارائه صورت‌های مالی که اغلب با ورشکستگی شرکت‌های بزرگ درآمیخته، نگرانی‌هایی را درباره کیفیت گزارشگری مالی برانگیخته است. به همین دلیل، پیشگیری یا کشف تقلب‌های با اهمیت در گزارشگری مالی همواره کانون توجه سرمایه‌گذاران، قانونگذاران،

مدیران و حسابرسان بوده است [۱۸].

طبق آمارهای بیان شده در سال ۲۰۱۳، ایران در بین ۱۷۷ کشور دنیا، با نمره ۲۵، رتبه ۱۴۴ را از آن خود کرده بود. در ایران آمارهای رسمی از تقلب‌ها ارائه نمی‌شود و تنها آمارهای غیررسمی یافت شده در برخی روزنامه‌ها حجم فساد مالی را با اهمیت نشان می‌دهد که موجب توجه جامعه به موضوع کشف تقلب‌های مالی شده است [۱۹]. پیش‌بینی دقیق‌تر خطر بروز تقلب در گزارشگری مالی، موجب افزایش توانایی پیشگیری و کشف آن خواهد شد و می‌تواند امکان کاهش هزینه‌های سنگین ناشی از آن را فراهم آورد. همچنین براساس مطالعات انجام شده، اکثر کشورهای توسعه‌یافته، سازمانی رسمی برای گزارش آمار مرتبط با بروز تقلب و معرفی شرکت‌های متقلب دارند؛ چراکه نتایج تحقیقات پیشین تاثیر مثبت این گزارش‌ها را بر پیشگیری و کشف تقلب‌های آتی نشان داده است؛ بنابراین این تحقیق در پی پیش‌بینی تقلب با استفاده از نسبت‌های مالی در صورت‌های مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است.

۲. مبانی نظری و پیشینه تحقیق

طبق تعریف انجمن بازرگان رسمی تقلب آمریکا (ACFE): «تقلب در برگیرنده تمام ابزار گوناگونی است که ساخته انسان است و یک فرد با استفاده از آن مزیتی را نسبت به دیگری از طریق توصیه‌های دروغین یا کتمان حقیقت کسب می‌کند و شامل تمام رویدادهای ناگهانی، ترفندها، حیله‌گری‌ها یا مخفی‌کاری‌ها و دیگر راه‌های غیرمنصفانه برای فریب دیگران است». به‌طور کلی، تقلب به سه شکل فساد مالی، سوء استفاده از دارایی‌ها و تقلب گزارشگری مالی انجام می‌شود [۳۰]. در تعریف تقلب دافیلد و گرابوسکی در مقاله‌ای با عنوان «روان‌شناسی تقلب»، تقلب را به معنی «به‌دست آوردن چیز با ارزش یا اجتناب از یک تعهد با فریب و نیرنگ» تعریف کرده‌اند؛ بنابراین فصل مشترک همه تقلب‌ها، نیت فریب دادن به منظور رسیدن به نفع شخصی است. بدین لحاظ تقلب به دلیل «قصد فریب دادن» با «اشتباه» تفاوت دارد [۱۰]. بیشتر تقلب‌های صورت‌های مالی، ویژگی‌های مشترک دارند و معمولاً با یکی از روش‌های زیر یا ترکیبی از آن‌ها صورت می‌گیرند [۳۰]:

- تقلب از طریق شناسایی نادرست درآمدها: درآمدها و حساب‌های دریافتی از جمله حساب‌هایی هستند که آسان‌تر و بیشتر در تقلب مربوط به صورت‌های مالی مورد دستکاری قرار می‌گیرند. تقلب از طریق درآمدها امری عادی است چرا که:
- در بسیاری از موارد، جایگزین‌ها و گزینه‌های قابل قبولی برای شناسایی نادرست و جعلی درآمدها وجود دارد و به همین سبب، شرکت‌ها علاقه بیشتری به استفاده از این روش برای

ارتکاب تقلب دارند.

- دستکاری سود خالص با استفاده از حساب درآمد و حساب‌های دریافتی بسیار آسان است.

تقلب از طریق حساب موجودی کالا و بهای تمام‌شده کالای فروش رفته: این نوع تقلب یکی دیگر از موارد تقلب در صورت‌های مالی است که با مدیریت بر موجودی کالا و بهای تمام‌شده کالای فروش رفته اتفاق می‌افتد. برای مثال، شرکت موجودی پایان خود را بیش از واقع بیان نماید.

تقلب از طریق بیان بیشتر از واقع دارایی‌ها: دارایی‌ها را می‌توان از راه‌های مختلفی بیش از از واقع بیان کرد که معمول ترین این راه‌ها عبارت‌اند از:

- حذف نکردن دارایی‌هایی که ارزش آن‌ها به علت آسیب‌دیدگی از بین رفته است.
- سرمایه محسوب کردن مخارجی که باید به حساب هزینه برده شوند.
- مستهلك نکردن دارایی‌هایی که سال‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند.

استفاده نادرست از اقلام خارج از ترازنامه: اقلام خارج از ترازنامه که اغلب برای مدیریت مواردی چون ریسک اعتباری، تامین مالی، بازار و نقدینگی و در قراردادهای اجاره و فعالیت‌های تحقیق و توسعه مورد استفاده قرار می‌گیرند، ممکن است از طریق انتقال دارایی‌ها و بدھی‌های پنهان در شرکت‌های مختلف و در سال‌های مختلف، موجب تقلب در صورت‌های مالی شوند.

تقلب از طریق افشاری ناکافی: افشاری ناکافی شامل افشاری صورت‌های مالی گمراه‌کننده و غیرشفاف و بدون افشا، آثار با اهمیت اقلام مندرج در صورت‌های مالی است. به عبارتی، مدیریت یا حذف برخی از واقعیت‌های با اهمیت در صورت‌های مالی که در صورت افشا ممکن است تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان را تحت تاثیر قرار دهد، زمینه ارتکاب تقلب را فراهم می‌کند.

تقلب از طریق دستکاری در بدھی‌ها: یکی از راه‌های دستکاری بدھی‌ها، تجدید ساختار نامناسب و استفاده از ابزار ذخیره‌گیری برای بدھی‌ها است. ایجاد حساب ذخیره، خواه به منظور ادغام یا تجدید ساختار، دعاوی حقوقی و یا سایر عوامل، معمولاً باعث ایجاد حساب هزینه، بدھی و یا دارایی کاهنده در دفاتر شرکت می‌شود. اگرچه ایجاد حساب ذخیره برای جلوگیری از انتقال نادرست هزینه‌ها در سال‌های مختلف (رعایت اصل تطابق)، ابزاری مفید محسوب می‌شود؛ ولی متناسبانه شرکت‌ها به طور نادرستی از این ابزار جهت مدیریت درآمدهای خود استفاده می‌کنند؛ به

این صورت که معمولاً ذخیره‌های مازاد به عنوان هزینه غیر عملیاتی تلقی و در دوره‌های مالی بعدی از سود عملیاتی کسر می‌شود. از سوی دیگر، معکوس کردن حساب ذخیره باعث ایجاد سود خالص می‌شود که برای جبران کسری درآمدها مورد استفاده قرار می‌گیرد [۳۰].

پژوهش‌های خارجی. عبدال اریس و همکاران (۲۰۱۵)، در مطالعه‌ای با عنوان «کشف صورت‌های مالی متقلبانه با استفاده از روش‌های آماری» با توجه به اینکه آمارها نشان داده‌اند که شرکت‌هایی با کارمندان کمتر از ۱۰۰ نفر نسبت به شرکت‌های بزرگ، موارد تقلب بیشتری را تجربه کرده‌اند، آن‌ها از سه روش آماری به نام مدل بنیش، نمره Z آلتمن و نسبت‌های مالی استفاده کرده‌اند. نتایج نشان داد که مناطق خطری وجود دارند که نیاز به بررسی‌های بیشتری توسط مدیریت دارند. همچنین در این تحقیق، استقرار واحد حسابرسی داخلی به منظور اطمینان از عملکرد شرکت، صحبت گزارشگری مالی و تبعیت از مقررات، پیشنهاد شده است [۲].

تانگوت و کلکارنی (۲۰۱۵)، در مطالعه‌ای با عنوان «کشف تقلب صورت‌های مالی با استفاده از روش داده کاوی و تحلیل عملکرد» کاربرد دو روش داده کاوی با نام الگوریتم «دسته‌بندی کی» و «MLFF» را ارائه دادند و به این نتیجه رسیدند که اطلاعات موجود در صورت‌های مالی منتشرشده دارای شاخص‌های متقلبانه هستند. علاوه بر این، تعداد نسبتاً کمی از نسبت‌های مالی، به طور گسترده‌ای تعیین‌کننده نتایج طبقه‌بندی می‌باشند. همچنین، آن‌ها نشان دادند که شبکه عصبی نسبت به هر دو الگوریتم دیگر، دقت بالاتری را دارد [۲۸].

کاناپیکن و همکاران (۲۰۱۵)، در یک تحقیق تجربی با عنوان «مدل کشف تقلب صورت‌های مالی بر مبنای نسبت‌های مالی» ۴۰ مجموعه از صورت‌های مالی متقلبانه و ۱۲۵ مجموعه از صورت‌های مالی غیرمتقلبانه را به منظور مشخص کردن حساس‌ترین نسبت‌های مالی نسبت به تقلب و ارزش هر یک در نشان دادن صورت‌های مالی متقلبانه را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها از رگرسیون لجستیک استفاده کردند. این اولین تحقیق تجربی در نوع خود در کشور لیتوانی است. در این تحقیق، انگیزه مدیران و کارمندان برای انجام تقلب هم در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که در بیشتر موارد تقلب به این دلیل انجام می‌شود که نشان دهنده شرکت در حال رشد است و همچنین به منظور انجام تعهدات اجباری در این مطالعه ۵۱ نسبت مالی بررسی شد [۱۶].

محمد یوسف و همکاران (۲۰۱۵)، در مطالعه‌ای با عنوان «کاربرد مدل‌های تقلب در شرکت‌های بورسی مالزی» احتمال تقلب صورت‌های مالی در شرکت‌های بورسی مالزی را با استفاده از مدل مثلث تقلب، مدل لوزی تقلب و مدل پنج ضلعی تقلب مورد بررسی قرار داد. در این تحقیق بر مبنای عوامل ریسک تقلب که از این مدل‌های تقلب به دست آمد، چشم‌انداز جدیدی در کشف احتمال تقلب در صورت‌های مالی شرکت‌های مالزی به دست آمد. همچنین

نتایج این تحقیق معیارهای قابل اندازه‌گیری و عوامل ریسک تقلب جدیدی مانند طمع و جهل را معرفی می‌کند [۲۱].

بومدین (۲۰۱۴)، در مطالعه‌ای با عنوان «کشف و پیش‌بینی تقلب مدیریت در صورت‌های مالی بانک‌ها» توانایی پیش‌بینی یک سری متغیرها، با استفاده از رگرسیون لجستیک، مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد که با استفاده از نسبت‌های عملیات سه سال قبل، می‌توان تقلب مدیریتی صورت‌های مالی را، قبل از وقوع پیش‌بینی کرد. لازم به ذکر است این متغیرها شامل یک مجموعه از نسبت‌های مالی بود که توسط FDIC به عنوان شاخص‌های شرایط مالی بانک‌ها استفاده می‌شود [۵].

دانیل و همکاران (۲۰۱۴)، در تحقیقی با عنوان «پاسخگویی در گزارشگری مالی: شناسایی شرکت‌های متقلب»، به بررسی هرگونه تفاوت معنادار میان مفاهیم نسبت‌های مالی در ۶۵ بنگاه متقلب و ۶۵ نمونه از بنگاه‌های قانونی، از مجموعه شرکت‌های بورس مالزیایی بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۱ پرداخت. این مطالعه نشان داد که تفاوت معناداری میان شرکت‌های متقلب و غیرمتقلب در ضرایبی مانند جمع کل بدھی‌ها بر کل دارایی‌ها، حساب‌های دریافتی بر فروش وجود دارد. اضافه بر آن، نمره Z که احتمال ورشکستگی را اندازه می‌گیرد، برای تشخیص گزارش‌دهی مالی متقلبانه استفاده شده است [۸].

برازل و همکاران (۲۰۱۴)، در تحقیقی بر ۱۹۴ سرمایه‌گذار دریافت که سیگنال‌های مالی متقلبانه در اداره و ارزیابی ریسک تقلب برای سرمایه‌گذاران موثر است و به عنوان یک پرچم قرمز برای آن‌ها محسوب می‌شود [۴].

اومار و همکاران (۲۰۱۴)، در یک مطالعه موردى با استفاده از مدل بنیش و با استفاده از تحلیل نسبت‌های مالی اقدام به شناسایی صورت‌های مالی متقلبانه پرداخته است و آن را به عنوان بهترین معیار معرفی کرده است [۲۴].

محامد و هندلی اسچاچلور (۲۰۱۴)، در تحقیقی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس مالزی به بررسی استراتژی‌ها و مکانیزم‌های ریسک تقلب در صورت‌های مالی پرداخته است که در این تحقیق با استفاده از ابزار پرسشنامه و مصاحبه از مدیران و حسابرسان و قانون‌گذاران دریافت که مدیریت یکپارچه و توسعه سیستم‌های داخلی سبب کاهش ریسک تقلب در صورت‌های مالی می‌شود [۲۲].

آقاله و همکاران (۲۰۱۴)، در تحقیق خود به بررسی عوامل مثلث تقلب (فسار، فرصت و توجیه عقلانی) در ریسک تقلب پرداخته‌اند که نتایج نشان‌دهنده آن بوده است که اهرم مالی و مبلغ فروش به طور مستقیم با پیش‌بینی سطح تقلب رابطه دارد و اندازه کمیته حسابرسی و هیئت رئیسه نیز به طور معکوس با سطح تقلب در صورت‌های مالی مرتبط است [۳].

گوپتا و سینگ جیل (۲۰۱۲)، در تحقیقی با عنوان «پیش‌بینی و تشخیص صورت‌های مالی متقلبانه» با استفاده از روش داده کاوی در وهله اول اقدام به پیش‌بینی صورت‌های مالی متقلبانه نموده است و در وهله بعدی صورت‌های مالی متقلبانه را کشف کرده است [۱۲].

عباسی (۲۰۱۲) در تحقیقی با عنوان «فرا-تقلب: یک چهارچوب فرا-یادگیری برای تشخیص تقلب مالی» با استفاده از روش فرا-یادگیری اقدام به شناسایی و پیش‌بینی شرکت‌های متقلب مالی پرداخته است که در نتیجه آن بیان نموده است که روش مذکور بهترین کارآیی و بالاترین درجه اطمینان را در پیش‌بینی تقلب مالی داشته است [۱].

فلیپ و همکاران (۲۰۱۱)، در تحقیق خود به بررسی تقلب حسابداری با استفاده از نسبت‌های مالی در ۱۱۸ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار آمریکا با استفاده از مدل‌های لاجیت و پروبیت پرداخته‌اند [۲].

پژوهش‌های داخلی. اعتمادی و زلقی (۱۳۹۲)، در تحقیقی به بررسی کاربرد رگرسیون لجستیک در شناسایی گزارشگری مالی متقلبانه در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار پرداخته‌اند. در این تحقیق با استفاده از ۹ نسبت مالی و اطلاعات ۳۴ شرکت دارای نشانه تقلب و ۳۴ شرکت فاقد نشانه تقلب با استفاده از رگرسیون لجستیک به دنبال تدوین مدلی مناسب بوده است که مدل مذکور از نرخ دقت ۸۳/۸ درصد برخوردار بوده است [۹].

جهانشاد و سرداری‌زاده (۱۳۹۲)، در تحقیق خود به بررسی رابطه معیارهای مالی (اختلاف رشد درآمد) و معیار غیرمالی (رشد تعداد کارکنان) با گزارشگری مالی متقلبانه در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار پرداخته‌اند. در این تحقیق که متشکل از ۴۰ شرکت متقلب و ۴۰ شرکت غیر متقلب در طی سال‌های ۱۳۸۴ الی ۱۳۹۰ بوده است، نتایج حاکی از یک رابطه منفی و معنادار بین رشد درآمد، رشد کارکنان و اختلاف بین این دو با گزارشگری متقلبانه بوده است [۱۳].

فروغی و همکاران (۱۳۹۱) در پژوهش خود، تاثیر اهمیت در حسابرسی بر توجه حسابرسان در فرآیند کشف تقلب مدیران را بررسی نموده‌اند. با استفاده از ابزار پرسشنامه و مشاهده عینی در بین ۸۲ مدیران حسابرسی و ۱۲۴ گزارش حسابرسی دریافتند که اهمیت در حسابرسی صورت‌های مالی، مانع توجه حسابرسان در فرآیند کشف تقلب مدیران می‌شود و همچنین گزارش‌های حسابرسی نشان داد که فرآیند حسابرسی صورت‌های مالی حداقل در ۶/۳ درصد از موارد، موید کشف تقلب احتمالی مدیران است [۱۱].

مهام و تراوی (۱۳۹۱) در تحقیق خود به کمی‌سازی خطر بروز تقلب در گزارشگری مالی با استفاده از برخی شاخص‌های مالی و غیر مالی درون‌سازمانی پرداخته‌اند که برای این منظور از

اطلاعات ۵۰ شرکت متقلب و غیر متقلب از سال‌های ۱۳۸۴ الی ۱۳۸۸ با استفاده از رگرسیون لوگستیک استفاده کردند. نتایج نشان می‌دهد که مدل ارائه شده درسطح اطمینان معقول توان کمی‌سازی تقلب در گزارشگری مالی را دارد [۱۹].

صفرازاده (۱۳۸۹)، در پژوهش خود با استفاده از تحلیل لاجیت در داده‌های مقطعی به بررسی نقش داده‌های حسابداری در ایجاد یک الگو برای کشف عوامل مرتبط با تقلب در گزارشگری مالی در بین ۱۷۸ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران در بین سال‌های ۱۳۸۳ الی ۱۳۸۶ پرداخته است. نتایج تحقیق حاکی از صحت طبقه‌بندی در ۸۲/۹۸ درصد است و الگوی مذکور توانایی کشف تقلب در گزارشگری مالی را دارد [۲۶].

سوال تحقیق. پیش‌بینی تقلب یکی از راه‌های است که با استفاده از آن می‌توان از فرصت‌های سرمایه‌گذاری به صورت مناسب بهره‌برداری و از هدر رفتن منابع جلوگیری نمود. دوم اینکه سرمایه‌گذار می‌تواند فرصت‌های مطلوب سرمایه‌گذاری را از فرصت‌های نامطلوب تشخیص دهد؛ در این صورت مدل‌های پیش‌بینی اهمیت خود را نشان می‌دهند. این مدل‌ها مانند زنگ خطری است که مشکلات نهفته سازمان را آشکار می‌کنند و امکان عکس‌العمل به موقع را برای مدیران و سرمایه‌گذاران فراهم می‌آورند.

بر این اساس، سوال زیر مطرح می‌شود:

- قدرت پیش‌بینی روش آماری لاجیت برای تقلب گزارش‌های مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران چقدر است؟

۳. روش‌شناسی تحقیق

هدف عملیاتی پژوهش حاضر، پاسخ به این مسئله است که نسبت‌های مناسب برای پیش‌بینی تقلب کدام‌اند و روش‌های کلاسیک تا چه حد توانایی پیش‌بینی دارند؛ بنابراین نوع و روش انجام تحقیق بر اساس هدف، کاربردی و بر اساس ماهیت، توصیفی است. از طرف دیگر، این تحقیق دارای ماهیت میدانی است. تحقیق حاضر به بررسی پدیده‌های مستند و تکراری در محیط و شرایطی جدید در یک مقطع زمانی می‌پردازد. در این پژوهش برای جمع‌آوری داده‌ها از روش بررسی استناد و مدارک و پرسشنامه استفاده شده است.

جامعه و نمونه آماری. بازه زمانی این پژوهش هشت سال، از سال ۱۳۸۵ الی ۱۳۹۲ اما برای محاسبه تقلب اطلاعات سال ۱۳۹۳ نیز جمع آوری گردیده است. جامعه آماری این پژوهش متشکل از کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران است. شرکت‌های مورد بررسی به لحاظ افزایش قابلیت مقایسه، باید دوره مالی آن‌ها منتهی به پایان اسفندماه و به دلیل

ماهیت خاص فعالیت، جزء صنعت بانک‌ها و موسسه‌های مالی نباشد. علاوه بر این، طی بازده زمانی مذکور، تغییر سال مالی نداشته باشند و کلیه اطلاعات مورد نیاز در دسترس باشد. با توجه به معیارهای ذکر شده، تعداد ۱۸۱ شرکت (۱۴۴۸ سال - شرکت) برای انجام این پژوهش انتخاب شده است.

متغیرها و مدل تحقیق

نسبت های مالی. با توجه به موارد مطرح شده در مبانی نظری و پیشنه تحقیق تعداد ۹۲ نسبت مالی استخراج شده است و با استفاده از نرم‌افزار متلب و طی دو مرحله بالاستفاده از آزمون‌های Elastic net و stepwise regression اقدام به انتخاب بهترین نسبت‌ها جهت پیش‌بینی تقلب شده است که در این راستا ۷ نسبت زیر به عنوان نسبت‌های مالی نهایی انتخاب شده‌اند:

نسبت سرمایه در گردش به کل دارایی، حساب دریافتی به فروش، وجه نقد به بدھی جاری، موجودی به دارایی جاری، بدھی به حقوق صاحبان سهام، سودناخالص به دارایی و قدر مطلق تغییرات در نسبت جاری.

تقلب مالی. با استفاده از مبانی نظری تحقیق مربوط به تقلب در صورت‌های مالی و نیز روش تحلیل محتوا در بررسی بندهای ارائه شده در گزارش حسابرس مستقل صورت‌های مالی، کلیه بندهای مربوط به عدم توافق و محدودیت به چهار شاخص اصلی بیش نمایی یا کم نمایی اقلام ترازنامه یا سود و زیان، افشا نامناسب، عدم شناسایی تعدیلات و موارد احتمالی و موارد اختلاف بیمه و مالیات و قراردادها تقسیم شده است که هر یک از این شاخص‌ها به ترتیب دارای ۷ عامل (نبود سیستم بهای تمام شده محصول، عدم وجود یا کفایت ذخیره کاهش ارزش دارایی، عدم تسعیر مناسب بدھی و دارایی، بیش نمایی یا کم نمایی درآمد و دارایی‌ها، بیش نمایی یا کم نمایی هزینه و بدھی، عدم کفایت ذخیره مزایای پایان خدمت و شناسایی تعدیلات سنواتی در سود و زیان جاری و برعکس)، ۴ عامل (عدم ارائه درست گزارش شرکت فرعی، عدم افشاء کافی، عدم ارائه گزارش مناسب برای اقلام راکد و عدم رعایت طبقه‌بندی صحیح حساب‌ها) و ۳ عامل (مشخص نبودن تاثیر ناشی از تعدیلات احتمالی حساب‌ها، مشخص نبودن مدارک لازم جهت تعیین آثار ناشی از حل و فصل دعاوی و عدم دریافت تائیدیه از بدھکاران و بانک‌ها و حساب‌های پرداختی) و ۳ عامل (عدم کفایت ذخیره بابت بیمه، عدم کفایت ذخیره بابت مالیات عمکرد و عدم دسترسی یا رعایت قراردادها) هستند.

برای تهییه پرسشنامه در مرحله اول، به بررسی و تحلیل محتوای اظهارنظرها و بندهای ۱۸۱ شرکت برای پرداخت و عوامل استخراج شده است.

در مرحله دوم، با توجه به عوامل به دست آمده از بندهای حسابرس مستقل شرکت و با استفاده از نظر خبرگان و متخصصان دانشگاهی و حسابرسان مستقل، اقدام به طبقه‌بندی عوامل در ۴ طبقه اصلی شده است.

در مرحله سوم، به منظور دست یافتن به اهداف تحقیق و پاسخگویی به سوالات تحقیق، پرسشنامه‌ای تنظیم شده است که در آن ۱۷ شاخص در ۴ طبقه با پرسشنامه‌ای مخصوص جهت رتبه‌بندی شاخص‌ها، بین پرسش‌شوندگان توزیع شد. هریک از پرسشنامه‌ها به صورت ۹ گزینه‌ای جدول ماتریس AHP فازی تنظیم شده است.

در مرحله چهارم، متناسب با بندهای حسابرسی مربوط به هر شرکت و درصدهای به دست آمده در مرحله قبل برای هر سال شرکت عددی بعنوان نماینده تقلب شرکت محاسبه می‌شود. در مرحله پنجم، برای مقارن نمودن و انجام تحلیل، شرکت‌ها با توجه تقلب محاسبه شده، مرتب شده و طبقه اول که گزارش حسابرس آن‌ها مقبول است، نمره تقلب برای آن‌ها عدد صفر و طبقه سوم که عدد تقلب به دست آمده برای آن‌ها نسبت به طبقات دیگر بیشتر است، نمره تقلب ۱ در نظر گرفته می‌شود.

روایی و پایایی. مقصود از روایی یا اعتبار آن است که وسیله اندازه‌گیری بتواند خصیصه مورد نظر را بسنجد. به عبارت دیگر، مفهوم روایی به این سوال پاسخ می‌دهد که ابزار اندازه‌گیری تا چه حد می‌تواند خصیصه مورد نظر را بسنجد. اهمیت روایی از آن جهت است که اندازه‌گیری‌های نامناسب و ناکافی می‌تواند هر پژوهش علمی را بی‌ارزش و ناروا سازد. روایی در اصل به صحت و درستی اندازه‌گیری محقق برمی‌گردد. در این تحقیق، روایی ابزار جمع‌آوری داده‌ها به روش اعتبار محتوا سنجیده شده است. اعتبار محتوا نوعی اعتبار است که معمولاً برای بررسی اجزای تشکیل‌دهنده یک ابزار اندازه‌گیری به کار برده می‌شود. اعتبار محتوا یک ابزار اندازه‌گیری به سوال‌های تشکیل‌دهنده آن بستگی دارد. اگر سوال‌های ابزار معرف ویژگی‌ها و مهارت‌های ویژه‌ای باشد که محقق قصد اندازه‌گیری آن را داشته باشد، آزمون دارای اعتبار محتوا است.

در این تحقیق به منظور اینکه پرسشنامه از ارزش روایی مناسبی برخوردار باشد، در طراحی سوالات مواردی نظری ساختار پرسشنامه، استفاده از جملات قابل فهم و بدون ابهام مدنظر بوده است. پس از طراحی پرسشنامه (در دو مرحله)، جهت افزایش روایی از نظرات استاد راهنماء، استاد مشاور و کارشناسان امور بهره گرفته شده و اصلاحات اعمال شده است. با توجه به این اقدامات سعی شده است که پرسشنامه از روایی محتوای قابل قبولی برخوردار باشد.

به منظور تعیین پایایی و قابلیت اعتماد ابزار اندازه‌گیری روش‌هایی وجود دارد که در پرسشنامه FAHP از شاخص سازگاری (CR) گاگوس و بوچر (1998) جهت بررسی این موضوع

استفاده شد و از آنجاکه که مقدار به دست آمده کمتر از ۱۰٪ بوده، قابل قبول است.
بنابر موارد مذکور، مدل رگرسیونی تحقیق را به صورت زیر بیان کرد:

$$PROB(FRAUD = 1)_{it+1} = \alpha_0 + \alpha_1 WC/TA_{it} + \alpha_2 AR/S_{it} + \alpha_3 D/E_{it} + \alpha_4 GP/TA_{it} + \alpha_5 C/CL_{it} + \alpha_6 I/CA_{it} + \alpha_7 ABCR_{it} + \varepsilon$$

۴. یافته‌های تحقیق

آمار توصیفی تحقیق. برای بررسی مشخصات عمومی و پایه‌ای متغیرها جهت برآورد مدل، تجزیه و تحلیل دقیق آن‌ها و شناخت جامعه آماری مورد تحقیق، آشنایی با آماره‌های توصیفی مربوط به متغیرها لازم است.

خلاصه ویژگی‌های آمار توصیفی مربوط به متغیرهای مورد استفاده در این تحقیق در جدول شماره یک آمده است. آماره‌های گزارش شده در برگیرنده شاخص‌ها و معیارهای مرکزی شامل بیشترین، کمترین، میانگین و انحراف معیار متغیرهای مورد استفاده در این تحقیق است.

جدول ۱. نتایج آماره‌های توصیفی نسبت‌های مالی

متغیر	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار
سرمایه در گردش به کل دارایی	-۰/۴۷۵	۰/۷۹۲	۰/۱۰۲	۰/۲۱۱
حساب‌های دریافتی به فروش	۰/۰۰۰	۲/۶۷۵	۰/۳۰۶	۰/۳۳۰
بدهی به حقوق صاحبان سهام	-۲۸/۳۹	۲۰/۳۷	۲/۰۷۴	۳/۹۳۱
سود ناخالص به کل دارایی	-۰/۱۰۷	۰/۷۰۳	۰/۲۱۲	۰/۱۳۵
وجه نقد به بدھی جاری	۰/۰۰۱	۰/۴۷۲	۰/۰۶۹	۰/۰۷۳
موجودی به دارایی جاری	۰/۰۰۰	۰/۲۳۶	۰/۰۵۱	۰/۰۳۷
قدر مطلق تغییرات در نسبت جاری	۰/۰۰۰	۲/۶۷۷	۰/۲۳۰	۰/۳۲۱

آزمون مدل تحقیق. مدل تحقیق به شرح زیر است:

$$PROB(FRAUD = 1)_{it+1} = \alpha_0 + \alpha_1 WC/TA_{it} + \alpha_2 AR/S_{it} + \alpha_3 D/E_{it} + \alpha_4 GP/TA_{it} + \alpha_5 C/CL_{it} + \alpha_6 I/CA_{it} + \alpha_7 ABCR_{it} + \varepsilon$$

با توجه به نتایج آزمون مدل اول، مشاهده می‌شود که مقدار P-Value به آماره LR (prob (LR -statistic)) که بیانگر معنادار بودن کل رگرسیون است، برابر ۰/۰۰۰ بوده و نشان می‌دهد که مدل در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنادار است.

جدول ۲. نتایج آزمون رگرسیون ترکیبی مدل تحقیق

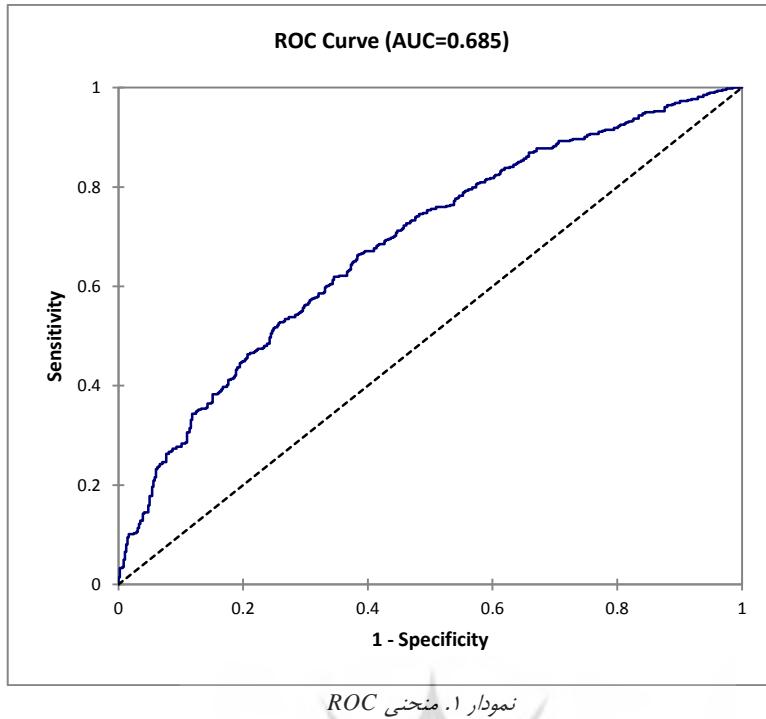
متغیر	ضریب	انحراف استاندارد	Z آماره	نوع رابطه	PROB
ضریب ثابت	.۰۶۹۵	.۰۲۲۱	.۳/۱۴۷	مثبت معنادار	.۰۰۲
سرمایه در گردش به کل دارایی	-۱/۴۱۷	.۰۳۹۲	-۳/۶۱۴	منفی معنادار	.۰۰۰
حسابهای دریافتی به فروش	.۰۸۳۲	.۰۲۶۸	.۳/۱۰۹	مثبت معنادار	.۰۰۲
بدھی به حقوق صاحبان سهام	.۰۰۵۴	.۰۰۱۸	.۲/۹۲۸	مثبت معنادار	.۰۰۳
سود ناچالص به کل دارایی	-۲/۳۶۸	.۰۶۱۹	-۳/۸۲۶	منفی معنادار	.۰۰۰
وجه نقد به بدھی جاری	-۴/۰۰۲	.۱/۰۸۵	-۳/۶۹۰	منفی معنادار	.۰۰۰
موجودی به دارایی جاری	-۵/۳۸۴	.۱/۹۹۷	-۲/۷۰۳	منفی معنادار	.۰۰۷
قدر مطلق تغییرات در نسبت جاری	.۰/۰۹۹	.۰۲۲۶	.۲/۶۴۵	مثبت معنادار	.۰۰۸
ضریب مک فادن				احتمال آماره ای LR	اماره ای از میانگین رگرسیون
آماره‌ها	.۰/۰۷۸	.۱/۳۳۳	.۰/۴۷۵	.۱۰۵/۷	.۰۰۰

بر اساس نتایج، آماره Z و p-Value این متغیرها، نشانگر معنادار بودن این ضرایب در سطح خطای ۵ درصد است. این یافته‌ها نشان می‌دهد که بین نسبت سرمایه در گردش به کل دارایی، موجودی به دارایی جاری، وجه نقد به بدھی جاری و سود ناچالص به دارایی رابطه منفی معنادار و حساب دریافتی به فروش، بدھی به حقوق صاحبان سهام و قدر مطلق تغییرات در نسبت جاری رابطه مثبت معنادار با تقلب در صورت‌های مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران تهران دارند.

جهت بررسی صحت پیش‌بینی مدل از دو آزمون درصد صحت پیش‌بینی و آزمون هاسمر-لمشو^۱ استفاده شده است که در نتایج آن درصد پیش‌بینی صحیح مدل برای تقلب در صورت‌های مالی ۳۶٪ و برای شرکت‌های غیرمتقلب ۶۴٪ است که در مجموع مدل دارای ۶۴٪ پیش‌بینی صحیح بوده است و احتمال هاسمر-لمشو و آماره و احتمال اندروز که هر دو در سطح ۵ معنادار نیست؛ بنابراین فرضیه صفر آن یعنی برابری مشاهده‌های پیش‌بینی شده و واقعی مربوط به متغیر وابسته (توان تبیین بالای مدل برآورد شده) تایید می‌شود.

علاوه بر آن نمودار ROC مدل نیز به صورت زیر قابل ترسیم است که مساحت زیر منحنی ROC برای مدل لاجیت برابر ۶۸۵٪ می‌باشد.

1. Hosmer-Lemeshow

نمودار ۱. منحنی ROC

۵. بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت تقلب مالی در اقتصاد و ضررهای هنگفتی که برای سهامداران و جامعه در پی دارد و خلی از تقلب‌های مالی کشف نمی‌شوند و یا به دلایلی افشا نمی‌شوند و نیز به طور کلی در ایران برخلاف کشورهای پیشرفته که سازمانی جهت کشف تقلب مالی دارند، هیچ نهاد و سازمانی و اطلاعات مستندی درخصوص تقلب وجود ندارد؛ بنابراین توجه به تقلب صورت‌های مالی و بررسی عوامل تاثیرگذار بر آن می‌تواند ما را در این مسیر کمک نماید.

در این پژوهش تلاش شد تا در وهله اول به منظور پیش‌بینی تقلب و ارزیابی بهتر بندهای گزارش حسابرسان مستقل با رویکرد سلسله مراتبی (AHP فازی) اقدام به رتبه‌بندی و وزن‌دهی بندهای گزارش حسابرسان مستقل با توجه به احتمال تقلب مالی شود که در این راستا، بندهای مربوط به بیش‌نمایی یا کم‌نمایی اقلام ترازنامه یا سود و زیان دارای بالاترین اولویت بوده‌اند. علاوه بر این، با توجه به نتایج تحقیق نسبت سرمایه در گردش به کل دارایی، موجودی به دارایی جاری، وجه نقد به بدھی جاری و سود ناخالص به دارایی رابطه منفی معنادار و حساب دریافتی به فروش، بدھی به حقوق صاحبان سهام و قدرمطلق تغییرات در نسبت جاری رابطه مثبت معنادار با تقلب در صورت‌های مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران دارند؛

بنابراین در شرکت‌هایی که از عملکرد مناسبی (سرمایه در گردش، سود ناخالص، وجه نقد و موجودی) برخوردارند، احتمال تقلب کمتر خواهد بود؛ اما شرکت‌هایی که دارای نسبت بدھی و حساب‌های دریافتی بالایی دارند و یا تغییرات زیادی در نسبت جاری آن‌ها دیده می‌شود، احتمال تقلب در آن‌ها بیشتر خواهد بود که نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات همچون، لیمینگ گان (۲۰۱۵)؛ گراندین (۲۰۱۱)؛ راویسانکار (۲۰۰۴)؛ فن مای لیو (۲۰۰۸)؛ کریستفر و همکاران (۲۰۰۸)؛ کاتلن و همکاران (۲۰۰۴)؛ چارلامبوز (۲۰۰۲)؛ فانینگ و کوگر (۱۹۹۸)؛ گرین و چوی (۱۹۹۷)؛ هافمن (۱۹۹۷)؛ هولمن و باتن (۱۹۹۷)؛ زیمبلمن (۱۹۹۶)؛ بیزلی (۱۹۹۶)؛ بولوگنا و همکاران (۱۹۹۶) و غیره، همخوانی دارد و تاییدکننده رابطه‌های بهدست آمده در بورس‌های سایر کشورها است. در این راستا می‌توان پیشنهادهای زیر را ارائه نمود:

- مدیران شرکت‌ها در راستای جلوگیری از بروز تقلب در شرکت‌های خود به دنبال افزایش عملکرد باشند تا شرکت در شرایط نامناسب و درمانده قرار نداشته باشد.
- با توجه به وجود رابطه معنادار، به حسابرسان نیز توصیه می‌شود در بررسی سطح اهمیت در کار حسابرسی شرکت‌ها به این نسبت ها توجه‌ای خاص داشته باشند.
- می‌توان به موسسه‌های مالی و اعتباری و سرمایه‌گذاران بیان نمود که در برآورد ریسک اعطای وام و سرمایه‌گذاری به نسبت‌های یاد شده توجه نمایند.
- با توجه به صحت ۶۴ درصدی پیش‌بینی تقلب با استفاده از مدل استفاده شده می‌توان استفاده از این مدل را جهت پیش‌بینی تقلب و یا عنوان نماینده تقلب در بررسی ها و تحقیقات مختلف پیشنهاد نمود.

پیشنهادهایی برای تحقیقات آتی:

- بررسی رابطه مدیریت سرمایه در گردش با تقلب در صورت‌های مالی؛
- استفاده از مدل‌ها و روش‌های فراباگتکاری و هوش مصنوعی در پیش‌بینی تقلب در صورت‌های مالی؛
- بررسی رابطه معیار‌های مختلف عملکرد مالی با تقلب در صورت‌های مالی؛
- بررسی رابطه مکانیزم‌های مختلف راهبری شرکتی با تقلب در صورت‌های مالی.

منابع

1. Abbasi, A. (2012). Metafraud: A Meta-Learning Framework for Detecting Financial Fraud, *Mis Quarterly*, 36(4), 1293-1327
2. Abdul Aris; Nooraslinda; Mohd Aref; Siti Maznah; Othman; Rohana; Mohamad Zain; Mostafa (2015). Fraudulent Financial Statement Detection Using Statistical Techniques: The Case of Small Medium Automotive Enterprise, *The Journal of Applied Business Research*. 31(4).
3. Aghghaleh, S. F., Iskandar, T. M. And Mohamed, Z. M. (2014). Fraud Risk Factors of Fraud Triangle and the Likelihood of Fraud Occurrence: Evidence from Malaysia, *Information Management and Business Review*, 6(1), 1-7
4. Boumediene; Salem Lotfi (2014). Detection and Prediction of Managerial Fraud in The Financial Statements of Tunisian Banks, *Accounting & Taxation*, 6(2), 1-10.
5. Brazel, J. F, Jones, K. L, Thayer, J. and Warne, R. C. (2014). Understanding Investor Perceptions of Financial Statement Fraud and Their Use of Red Flags: Evidence from the Field, *Working Paper*, Retrieved from <Http://Ssrn.Com/Abstract=1460820>
6. Center for Audit Quality (2010). *Deterring and Detecting Financial Reporting Fraud: A Platform for Action*, the Usa.
7. Chartered Institute of Management Accountants (2008). *Fraud Risk Management: A Guide to Good Practice, First Edition*, Uk.
8. Dalnial, H., Kamaluddin, A., Mohd Sanusi, Z. And Syafiza Khairuddin K. (2014). Accountability in Financial Reporting: Detecting Fraudulent Firms, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 145, 61° 69.
9. Etemadi, H, Zolqhy, H. (2013). Using Logistic Regression to Identify Fraudulent Financial Reporting. *Journal of Audit Science*, 13(51), 163-145.
10. Fauchi, H. (2004). Asosai Guidelines for the Fight Against Fraud and Corruption (October 2003). *Journal of Audit Science*, (13, 14).
11. Foroughi, D, Khaleghi, M., Rasaiian, A. (2012). The Concept of the Importance of the Audit of Financial Statements and Its Impact on the Auditor's Attention in Fraud Detection Process Managers, *Journal of Accounting Advances*. 4(1), 135-111.
12. Gupta, R. And Singh Gill, N. (2012). Prevention and Detection of Financial Statement Fraud ° An Implementation of Data Mining Framework, *International Journal of Advanced Computer Science and Applications*, 3(8).
13. Jahanshad, A, Sardari Zade, S. (2014). Relation to Financial Measures (The Difference between Revenue Growth) and Non-Financial Criteria (Growth in Number of Employees) With Fraudulent Financial Reporting. *Journal of Accounting Research*, 4(13), 198-181.
14. Jameie, R. And Asgharzadih, P, (2012). Reviews The Performance Gap Fraud Field Of View And Use Independent Auditors Auditing Services, The First Regional Conference On New Approaches Accounting And Auditing, Bandar Gaz, Azad University Of Bandar Gaz Branch, Http://Www.Civilica.Com/Paper-Rcnaaa01-Rcnaaa01_015.Html
15. Kamalian, A.R., Ebadi, F and Heidari Khoormazy, Bibi Azar. (2015). The Impact of the Financial and Non-Financial Variables On Disclosure Quality of Listed Companies in Tehran Stock Exchange, *Journal of Financial Management Perspective*, 5(10).
16. Kanapickiene; Rasa; Grundiene; Zivile (2015). The Model of Fraud Detection in

- Financial Statements by Means of Financial Ratios, *International Scientific Conference Economics and Management*.
17. Khajavi, Sh. And Rostamzadeh, N. (2013). Explores The Relationship Between Free Float and Financial Performance of Listed Companies in Tehran Stock Exchange, *Journal of Financial Management Perspective*, 2(9).
18. Khani, A., (2007). Official Fraudulent Activities and the Future of the Accounting Profession, *Quarterly Journal of Auditor*, 38, 44-48
19. Maham, Keihan, Torabi, A. (2012). Providing Financial Reporting Fraud Risk Rating Model. National Conference on Economic Jihad (With Emphasis On National Production, Supporting Iranian Labor and Capital), University of Mazandaran.
20. Mironiuc, M. And Robu, I. B. (2012). Empirical Study on the Analysis of the Influence of the Audit Fees and Non Audit Fees Ratio to The Fraud Risk, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 62, 179 ° 183
21. Mohamed Yusof. K.; Ahmad Khair A.H. & Jon Simon (2015). Fraudulent Financial Reporting: An Application of Fraud Models to Malaysian Public Listed Companies, *The Macrotheme Review* 4(3).
22. Mohamed, N. And Handley, S. M. (2014). Financial Statement Fraud Risk Mechanisms and Strategies: The Case Studies of Malaysian Commercial Companies, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 145, 321 ° 329
23. Namazi, M, Kamali, M. (2011), Examines the Implications of Fuzzy Logic in Accounting, *Journal of Financial Management Perspective*, 1.
24. Omar N., Kunji K. R., Mohd S. Z., And Shafie, N. A. (2014). Financial Statement Fraud: A Case Examination Using Beneish Model and Ratio Analysis, *International Journal of Trade, Economics and Finance*, 5(2), 184-186.
25. Rahimian, N and Akhundzade, M. (2011). Role of Internal Audit in Preventing and Detecting Fraud, *Journal of Certified Public Accountants*, 15, 40-44
26. Safarzadeh, M.H, (2010). The Ability of Financial Ratios in the Discovery of Fraud in Financial Reporting: Logit Analysis, *Journal of Accounting Knowledge*, 1(1), 163-137.
27. Saghafi, A, Arabmazar Yazdi, Ali (2010). Financial Reporting Quality and Investment Inefficiency, *Journal of Financial Accounting Research*, 2(4), Serial (6).
28. Tangod; Kk; Kulkarni; Gh (2015). Detection of Financial Statement Fraud Using Data Mining Technique and Performance Analysis, *International Journal of Advanced Research in Computer and Communication Engineering*. 4(7).
29. Tari Verdi, Y, Amraie, H, Mehdipoor Roshan, S, (2015). The Effect of Operating Profit, Financial Leverage and Size On the Liquidity of Companies Listed On the Tehran Stock Exchange, *Journal of Financial Management Perspective*, 5(11).
30. Vakili Fard, Hr; Jabbarzadeh, S, Pourreza Sultan Ahmadi, A. (2009). Study of Fraud in A Financial Statement. *Journal of Accountant*, 24(210), 41-36.